GRADSKA BIBLIOTEKA
„JURAJ GIZDORIĆ"
ŠIBENIK
NAUČNI ODSJEK

Tribuna

POŠTARINA PLAĆENA U GOTOVU. MALI OGLASNIK 20 RIJEČI DIN. 3.50
OGLASI PO SNIZ. TARIFI. —Priopćeno po retku D.10

IZLAZI SVAKOG DRUGOG DANA U JUTRO OSIM NEĐELJE
Uredništvo i uprava u Tiskari E. Vitaliani i Sin, Šibenik. Telefon br. 47
Redakcija za članke i vijesti zatvara se dan prije izlaska redovitog broja.
Čekovni račun Poštanske Štedionice Zagreb br. 38.114

POJEDINI BROJ STOJI DINARA 1.—
PRETPLATA MJESEČNO: 12 DINARA
NOSTRANSTVO D 20. - RUKOPISI SE NE VRAĆAJU.

GODINA III — ŠIBENIK, 22 AUGUSTA 1935 — BROJ 260

Izgrada španjolskih pomorskih uporišta

Madrid 22. — Jučer je španjolski ministar građevina izjavio pretstavnicima štampe. da će se još prije 1 IX o. g. na zahtjev ratnog ministarstva početi sa izgradnjom utvrda na svim pomorskim uporištima

U toku ovog mjeseca povećat će se broj radnika na 3000 u državnim fabrikama municije u Toledu. Osim toga pretstoje izvanredni izdaci za utvrđenje Balearskih otoka, čija je sigurnost ugrožena francusko-talijanskom vojnom saradnjom.

Pred sutrašnjom sjednicom engleske vlade

London 22. — Ministar za Društvo Naroda A. Eden prilikom svog dolaska na croydonski aerodrom izjavio je novinarima: „Moramo nastaviti s proučavanjem svega onoga, što se je desilo u posljednje vrijeme".

Reuter javlja da je pretsjednik vlade Stanley Baldwin obavijestio članove vlade za narednu sjednicu koja će se održati sutra. Zasijedanje Društva Naroda od 4 septembra odlučit će da li će se i Parlamenat sastati prije 29 X g. 1935.

Japan na strani Abesinije

Tokio 22. — Pronose se glasovi da je udruženje Crni Zmaj" već stupilo u sporazum sa Abesinijom i da joj ukazuje materijalnu ponoć. Ovo je udruženje čak zaprijetilo smrću i samom g. Mussoliniju poslavši mu jedno prijeteće pismo.

Osim toga u svim japanskim političkim krugovima živo se prati razvoj situacije u Istočnoj Africi, očekujući pri tome momenat, kada će službeni Japan definitivno afirmirati svoje simpatije prema Abesiniji.

Vojnički krugovi počeli su da vrše presiju na ministra inostranih poslova u svrhu oštrog istupa Japana protiv Italije, šta više general Yamoto je otvoreno tražio da Japan uputi nekoliko ratnih brodova pred Eritreju i Somaliju.

Mussolini je genijalno proučio situaciju

Amsterdam 22. — Holandijski general Riegel je održao jednu konferenciju u kojoj se pored ostaloga kazao da je g. Mussolini genijalno proučio evropsku i opću situaciju.

Francuska bez Italije danas ne može ništa. Engleska nije u stanju obzirom na prilike u njezinom Commonwealthu da vodi rat. Ako Francuska izvrši presiju na Italiju, onda će se Italija vratiti na svoju staru liniju: Sjevernu Afriku i jugoistočnu Evropu. Može li danas sama Francuska da izdrži premoć naoružane Njemačke? Atmosfera je nabijena i mora da negdje nađe odušak, završio je svoj govor general Riegel.

PESIMIZAM ENGLESKE

London 22. — Jutrošnji „Times" kritizira pomanjkanje susretljivosti i neljčbazno držanje g. Mussolinija prema Francuskoj i Velikoj Britaniji na pariškoj konferenciji i kaže da se ne može mnogo očekivati od diplomatskih pregovora. Neposredni sukob između Italije i Društva Naroda, veli list, izgleda da je neizbježiv. Ako Mussolini neće da pristane na moguće ustupke, treba brižljivo razmisliti kakove treba korake da poduzme Velika Britanija zajedno sa ostalim silama članicama Društva Naroda. Velika Britanija, kaže list, ima važnih interesa u Abesiniji, koji joj daju pravo da se izražava. Osim toga ima i velikog interesa na održanju aparata mira, to jest Društva Naroda.

IRSKA PROTIV ITALIJE

Dublin 22. — De Valera je odlučio prisustvovati septembarskom sastanku Vijeća Društva Naroda i da tamo izloži stav Slobodne Irske Države o talijansko-abesinskom sporu.

Očekuje se da će De Valera odlučno pristati uz intervenciju Vijeća Društva Naroda radi zaštite slobode i nezavisnosti Abesinije.

Prijateljstvo i pitanje Jugoslovena pod Italijom

Poznata beogr. revija „Javnost" koja izlazi u redakciji Nika Bartulovića, donosi u broju 29 od 3 augusta opširan članak iz pera dra Julija Mogana ugl. pravnika iz Zagreba. Dr. Mogan ovako započima svoj članak:

„Još god. 1923 sklopljen je u Rimu a 24 marta 1924 ratificisan je između naše države i Italije pakt „prijateljstva i srdačne suradnje", pa ipak su taj događaj i taj pakt ostali bez ikakva odjeka i utjecaja kod nas, a razumije se, isto i u Italiji. A ipak u tom je paktu implicite u članu 1 priznat integritet naše države i ugovorena „srdačna suradnja u održavanju poretka utvrdjenoga ugovorima o miru, kao i u poštovanju i izvršavanju obaveza utvrdjenih u navedenim ugovorima."

Zašto je onda taj pakt jedva odjeknuo u našoj javnosti, a zašto se i sada jedva zabilježila ponovna ponuda naše zapadne susjede. Ne treba naime zaboraviti, da je Mussolini u svom milanskom govoru prošlog oktobra jedamput već slično bio rekao. Zašto dakle? Bilo je za to više razloga.

Baš zato, jer želimo, da najnoviji stav g. Mussolinia ne ostane bez reperkusije, nego da srdačno prihvatimo pruženu nam desnicu, treba da jasno kažemo što mislimo i osjećamo, da zbilja dodje do prijateljstva između nas i naše susjede, što će biti blagotvorno i za nas i za njih. A sve, što nas boli, ne samo da nije pravo, nego nije Italiji niti potrebno niti korisno. Naprotiv, sporazum i prijateljstvo donijet će i njoj i nama velike koristi.

Naši odnosi spram Italije osnivaju se u glavnom na rapalskom ugovoru od 12 novembra 1920, na konvencijama st. margeritskim od 23 oktobra 1922, kojima se zapravo izvršuje rapalski ugovor, i na netunskim konvencijama od 20 jula 1925.

Dr. Julije Mogan ovdje počinje da iznosi sve ono što se može uzeti kao razlog diferencija i razmimoilaženja između Italije i Jugoslavije. Najprije iznosi nekoje važne momente iz diplomatskih odnosa Italije i Jugoslavije, a zatim opširno uporedjuje, ono što je bitno, stanje Talijana u Dalmaciji i Jugoslovena u Julijskoj Krajini. Pisac iznosi detaljno privilegovan položaj Talijana u Dalmaciji, njihovo školstvo, njihov slobodan kulturan i politički život, citira paragrafe ugovora, koji im to omogućuje itd., a zatim iznosi ono što je najkarakterističnije iz situacije Jugoslavena pod Italijom. S mnogo razumijevanja i osjećaja pisac piše o tragičnom životu našega naroda u Julijskoj Krajini, osvrće se naročito na školstvo, promjenu prezimena i ostale detalje. Na koncu kaže:

„Mi svi želimo što srdačnije odnose s Italijom. Upućeni smo jedni na druge. Velika korist očita je za obe stranke. No za srdačne odnose treba stvoriti i pretpostavke. Prilike stvorene uredbama, koje sam gore citirao, nesnosne su. Rapalski ugovor, poimence čl. 7, margaretske konvencije, i to naročito čl. 55 konvencije o općim sporazumima, te neptunske konvencije, treba podvrći reviziji i pravično promijeniti, a našim brojnim sunarodnjacima u Italiji dati barem ona prava, što ih uživaju rijetki Talijani u našoj državi.

7 aprila o. g. izjavio je talijanski poslanik na našem dvoru u jednom intervju-u:

„Gosp. Mussolini želi da postigne trajan sporazum s Jugoslavijom. U tom cilju morat će se najprije urediti sporna pitanja, u koliko ih ima. Većinom su to zaključeni sporazumi, koji su sticajem okolnosti ostali."

Citiram te riječi, da se vidi, da je i po mišljenju pretstavnika Kraljevine Italije u našoj državi za trajan sporazum nužno, da se najprije urede neka sporna pitanja. Gosp. grof Viola di Campalto nastavlja doduše tim, da su to većinom sporazumi, koji se sticajem prilika nisu oživotvorili, no u toj je riječi sadržano i to, da to nijesu sva sporna pitanja. Imade tu i takvih pitanja, koja su na papiru doduše nesporna, no u životu su postala nesnosna i nemoguća. Svrha je ovim razlaganjima, da baš na ta pitanja skrenem pažnju u cilju poluđenja onoga, što žele g. Mussolini i Italija, a želi i čitava Jugoslavija — sporazum. prijateljstvo i saradnja između nas i Italije"

Križanje interesa na Baltiku

Zagreb, 20 VIII

Baltičko i Jadransko more imaju izvjesnu historijsku analogiju. Oba su ta morá bila zamaman cilj za obezbjedjenje mnogih interesa. Poznato nam je tko se je sve i s kakvom grozničavom upornošću borio u prošlosti Jadrana naročito za istočnu obalu njegovu i koliko je nama zavidano, što smo danas mi na njoj bezuvjetni gospodari. Nigdje i nikud ne bilježi historija toliko sukoba i sudara, koliko na Jadranu i oko njega, na tom pragu istoka i zapada.

Ali ni Baltičko more ne zaostaje za Jadranom u tom pogledu. *Dominium maris baltici* pretstavlja jedno čitavo historijsko poglavlje. Baltik je more skoro sasvim zatvoreno, a na njegovim je obalama cijela vreva naroda, koji se tiskaju, kako će na njimâ preuzeti prvenstvo moći i mogućnosti zagospodovanja. Tu su se oduvijek javljala suparništva, jer se je vijekovima radilo o tome, tko će tu da bude dominantno jak. Natjecali su se i borili za to i Skandinavci, i Rusi i Nijemci.

Sve je to tako išlo do velikog rata. Nakon njega Rusija se već ne natječe, ali se natječu zato stalno i uporno Nijemci i Poljaci. U posljednje vrijeme to natjecanje uzbudjuje i Rusiju, koja mora da računa s eventualnostima u svojoj blizini i na mjestu, koje je tako presudno u slučaju bilo kakve veće medjunarodne konflagracije.

Sad naravski ne radi se direktno o tome, da netko od interesenata na Baltiku postane njegov isključiv gospodar, all se vodi takova politika, koja ide za tim, da prikloni i predobije za sebe baltičke države. Poljska ulaže mnogo truda, da uvuče u sferu svojih interesa države, koje su nastale dislokacijom ruskog carstva t. j. Litvu, Letoniju, Estoniju i Finsku, i to tim više, što i Njemačka ide za istim ciljem t. j. da te države pridobije za sebe, kako bi mogla biti slobodnija i sigurnija na Baltiku. Poljska nema samo na Baltiku Njemačku za suparnika; ona hoće da baltičke države odbije sasvim i od uticaja sovjetske Rusije, a to je ono. što joj danas ne uspjeva u mjeri, koju ona želi.

Letonija, Litva i Estonija prošlog su se septembra sporazumjele dotle, da su, kako je poznato, obrazovale Baltičku uniju, koja se najradje naziva Sjevernom Malom Antantom. To su one izvele samosvojno, baš u znak protesta protiv Poljske zato, što je ona sklopila pakt s Njemačkom, i jer su se uopće osjetile ugrožene novom politikom Njemačke, a enda i zato, što je Poljska uskrátila da sudjeluje u sklapanju istočnog pakta o uzajamnoj pomoći s razloga, što bi u tom paktu sudjelovala i Rusija.

Sada, nakon sklopljenog pomorskog pakta između Njemačke i Vel. Brita-

nije u Varšavi su počeli još s većim interesom da gledaju na Baltik, jer je opet ušao u akutni stadij problem dominija na tom moru. Poljskoj je najviše do toga, da ne bi jednog dana Baltik bio formalno zakrčen na njenu štetu i zato ulaže sve svoje napore da to unaprijed spriječi.

Vanjska politika Poljske u mnogočem je enigmatična, ali je pozitivna u pogledu održanja mira i radi toga ostaje čvrsto i na alijansi s Francuskom. Njeno se držanje prema baltičkim državama može tumačiti ovako ili onako, ali u suštini njoj je do toga, da osigura sebi na Baltiku čvrst položaj, a to može jedino da postigne očuvanjem status quo—a i na tom sektoru.

Toga radi je g. Beck posjetio i skandinavske zemlje: Svedsku i Dansku, a sada i Finsku. U Helsingforsu je izjavio: „Otkad je Poljska dobila mjesto, koje joj pripada na Baltiku, išli smo zatim, da što bolje utvrdimo medjusobne odnose na osnovu simpatija i uzajamnog povjerenja medju svim državama baltičkog primorja. Poljsko—finsko uzajamno prijateljstvo se ne mijenja, ono nije slučajno, već se osniva na starim i iskrenim osjećajima, koji izviru iz ljubavi prema slobodi.

Medjutim pored svega toga ima i nešto, što u ovom času, kad je obez bjedjenje mira u Evropi najaktuelnije, izaziva bojazan, da bi Poljska, slijedeći svoj vanjsko-politički put, mogla to obezbjedjenje otešćati. U Helsingforsu je g. Beck bez sumnje imao razgovora i o istočnom paktu, o kojemu i Finska i Poljska imaju isto mišljenje t. j. one ga ne prihvaćaju. Na tom terenu Poljska traži jače veze s Finskom, videći da se druge baltičke države ne mogu na njemu naći s njome. Neki su ovu posjetu g. Becka Finskoj uzeli čak kao korak ka sklapanju jednog pomorskog njemačko-poljsko—finskog saveza. Kad bi se radilo o samom Baltiku i o izboru tko da bude na njemu jači: Njemačka ili Rusija moglo bi se još šta takova razumjeti, ali Poljska hoće da bude tu tako jaka, da suzbije i njemačku i rusku prevlast i da Baltik u slučaju opasnosti ili konflikta ne bude mogao biti zatvoren. Hoće li u tome uspjeti? Bude li i dalje vodila vanjsku politiku kao u posljednje vrijeme — vjerovatno će joj to biti teško. D. S.

Budite pretplatnici „Tribune“

Madžarska javnost i spoljna politika

Posljednji broj organa budimpeštanske Revizionističke lige „Magjar Külpolitika“ donosi članak pod naslovom „Spoljno—političko vaspitanje i javnost o pitanjima spoljne politike“. Članak počinje opisom zabačenog meksikanskog sela s kućama bez prozora, gdje su svi ljudi slijepi. Naučenjaci tamo putuju da studiraju te čude. List dalje nastavlja: Kad bi neko danas htio da studira ne samo slijepoću gorskog selo, nego i slijepoću čitave zemlje, ne mogu putovati daleko. Slijep narod, slijepa zemlja leži ovdje u srcu Evrope. Madžari su bili taj slijep narod. Madžari nisu na svojim kućama napravili prozore, ništa nisu znali o svijetu i nisu poznavali sami sebe.

Pisac dalje veli, da je Madžare Beč ostavljao slijepe, ali i sami su htjeli da ostanu slijepi još od vremena turske opasnosti. Zaboravljali su na spoljašnji svijet, odučili su se od šireg vidika, spavali su sa zatvorenim očima. Svjetska revolucija je našla Madžare zaslijepljene i nesvjesne. To nije slučaj nego posljedica madžarske zaslijepljenosti, što su Madžari na kraju svjetskog rata, koji je bio samo i prvi i najviše dinamičan momenat, izgubili najviše. „Svaki pokret Madžara, kojim su se poslije svjetske katastrofe trudili da podignu poklopac njihovog mrtvačkog kovčega, bio je samo nesiguran i pipav pokušaj madžarske slijepoće.“ Prvo su se pokazivali kao prijatelji Antante, pozivali su se na Wilsonove principe. Madžari su učinili djecije pokušaje s nemadžarskim narodima Ugarske. Poslije toga su pali u boljševizam. Danas možemo s madžarskim pjesnikom uzviknuti: Božje je čudo što Madžarska još postoji!

Nesreća koja je Madžare postigla bila je kazna sudbine, a ne neprávde, kao što sami vele. Ta nesreća je dovela Madžare dotle da su omrzli Evropu. Uz državnu pomoć počeli su madžarski pjesnici slati svoj narod u Aziju, jer mu tamo ne bi trebalo mišljenje o pitanjima spoljne politike, ali nisu pokazali narodu put i način, na koji bi u Aziji osvojilo novu otadžbinu ili održao sadašnju. Danas Madžari moraju opet progledati, moraju se naučiti orientaciji i ocjeni spoljne politike, ako žele da se održe u svojoj zemlji.

Madžari bi lako mogli od gledanja naučiti jedan dio spoljne politike, koja je do nedavna izgledala luksuz diplomatije. igra učtivosti i divna stvar, Madžari bi to lako mogli naučiti i raditi isto. Ali Madžarska ne može imati dobru spoljnu politiku, ne može imati dobre diplomate, jer javno mnjenje nema dosta uticaja na spoljnu potitiku. Madžarska javnost nije informirana u pitanjima spoljne politike, Značaj svjetskih događaja ili precjenjuje ili potcjenjuje, izvrće ih kao fata morgana. Sudi prama prvim utiscima i ne vjeruje, da se polako i istrajnim radom može nešto postići tamo, gdje je do sada vidjela samo nagle promjene. Madžari jako teže za promjenom u tom pravcu, iako se ta težnja glasno ne ispoljava, ta težnja je opšta i živi kako u narodu, tako i u inteligenciji. Više ne smije biti, kao što je do sada bilo, da spoljna politika bude samo jedna od melodija narodne žalosti, Spoljno-politička svjest pravi od naroda pravi narod. Kod Madžara tek dozrijeva takova svijest.

Autor dalje ističe četvrt sata spoljne politike na budimpeštanskom radiju, čemu pripisuje velik značaj. Tim predavanjima se može záhvaliti za pojačano interesiranje madžarske javnosti za spoljnu politiku i zà to, da Madžari ne žive više samo u strahu od katastrofe i očekivanju čuda. Osim toga postoje revije i časopisi, posvećeni spoljnoj politici; naučenjaci Gyula Kornis i Jenö Horváth rade na vaspitanju omladine u spoljnoj politici, postoje katedre i instituti za te stvari na univerzitetima. Pisac se nada da će se time odgajati zdravo mišljenje o spoljnoj politici i da će to više ujediniti čitav narod. Madžari se u tom pogledu moraju učiti, učiti i opet učiti, da ponovo steknu vid i time i blaženstvo.

Savez obrtničkih udruženja u Sarajevu traži ukidanje svih zaštita zakona

Savez obrtničkih udruženja u Sarajevu održao je konferenciju na kojoj se raspravljalo o sadašnjem stanju obrtnika u Bosni i Hercegovini. Na konferenciji je prihvaćena rezolucija, koja je upućena predsjedniku vlade dr. Stojadinoviću. U rezoluciji se traži da se ukinu sve postojeće zaštite t. j. zaštita seljaka i novčanih zavoda ili ako to nije moguće, da se prigodom novelacije zakona o zaštiti seljaka zaštiti i obrtnički stalež.

Dječji kostimi
u svim cijenama već od din 60 dalje
Dobra izdržljiva i jeftina su samo
TIVAR ODIJELA
za svu djecu!

Književne vijesti

Dr. Juraj Šćetinec:

Korporativno uređenje države s obzirom na novi austr. ustav

(Broš. 50 str. u osmini. Cijena din 10)

Dr. Juraj Šćetinec, profesor Ekonomsko komercijalne visoke škole izdao je nedavno studiju o „Socijalnoj organizaciji fašizma, u kojoj je prikazao tip fašističkoga korporativnoga sistema. U ovoj pak studij prikazuje drugi tip korporativnoga uredjenja društva i države. *To je tip korporativnoga sistema koji se izgradjuje u Austriji, a koji hoće da slijedi u svojoj izgradnji* načela kršćanske socijalne nauke.

Pisac ponajprije u poglavlju „Korporativistički pokreti i novi austrijski ustav“ *izlaže razlike između austrijskoga tipa korporativne organizacije te fašističkoga i nacionaino-socijalističkoga. Zatim obrađuje s velikom pažnjom staleški princip društvenoga uređenja, na kojemu se osniva austrijski korporativni sistem, te ispituje u tom pravcu pojavu klasa i staleža u društvu i traži rješenje, kako da se sadašnje klasne formacije uklope skladno u staleški organizovanu društvenu zajednicu. Iz ovih teorijskih pogleda prelazi pisac na faktičnu* izgradnju korporativne organizacije u Austriji na području političkom, gospodarskom i socijalnom.

Kako je korporativna ideja, i u nauci i u praktičnoj primjeni, zauzela danas već veliki mah, to je ova studija prof. dr. Šćetinca vanredno aktuelna, te će dobro doći svakome inteligentu za orijentaciju u suvremenim socijalnim pokretima.

Brošura se dobiva u većim knjižarama i kod pisca u Zagrebu, Mālinova ul. 34.

Za jednim vratima

Jako ugo udara o grebenaste obale malog tihog mjestanca stvarajući biserno pjenu ko ukras onome vijencu bijelih kuća, što su se na iglu njegovom nanizaie.

More, ko da nekim naročitim hukom hoće da naglasi udarujući o te obale, da je ono činilac, što veseli i rastužuje, da je uzročnik suza i uzdaha, što se iz srdaca punih žalje za zidovima tih lijepih kuća uzdižu. Sve te krasne kuće ko da su po jednom zajedničkom planu građene; razlikuju se samo možda većom ili manjom duljinom otvorenog dugog prolaza pu nog cvijeća, što do pred sama kućna vrata vodi. Potrebito je samo nā časak zaviriti u jednu od tih kuća, pa di ti još jače bude uvjerenje da se tu širi miris mora, da se tu nakuplo toliko uspomena iz dalek h zemalja koje su još davni jedrenjaci u svome krilu nanijeli. Nakon svega toga lako je naslutiti, da su to samo kuće pomoraca, a većinom pomorskih kapetana. Između svih tih kuća jedna ko da svojom visinom prekida red u tom simetričnom nizu ističući se, ko da hoće da kaže: „Ljepša sam otmenija sam od vas sestre moje!“ Dugi, dugi otvoreni prolaz pružio se pred nju. S obje strane zaustavlja ti oko ljepota cvijeća, koja se tu nanizala, dok se malo podalje uvijek uzduž prolaza uzdižu visoke palme s velikim grozdovima nedozrela ploda. I hodeći tako naprijed praćen tom raskošom prirode ni ne primjećuješ kontrast, koji ti na domaku stoji. Istom najednom, neugodno se preneš, kad se nađeš pred velikim kućnim vratima potpuno u crno obojenim i crnim prozorima prizemlja, što kao neke sablasne oči u tebe bulje. I tako jednog proljetnog dana, kad se ljepota prirode tu najjače razbujala, našao se mlad stasit čovjek nenadano pred tim velikim crnim vratima, do kojih ga je pratila ljepota, nakon, koje se nikako nije nadao ovom mističnom i sigurnom bolnom simbolu, neke njemu neshvatljive boli.

Mladi je čovjek bio sin najboljeg prijatelja pokojnog kapetana pred čijim je kućnim vratima sad stajao. I sam je bio zapovjednik broda, kojeg je nedaleko obale ovog malog, ali ubavog mjestanca usidrio. Zvao je koliko je njegov otac sad već stari umirovljeni pomorac volio svog pokojnog prijatelja, slušao je uvijek požudio pričanja iz njihovog zajedničkog pomorskog života — poznavao je još kao mali dječak ljepu gospođu pokojnog kapetana, pa prolazeći prvi put pod mjestom gdje je ona živjela osjećao je umjesto svog oca dužnost, da joj se na prolazu javi i isporuči očeve pozdrave uvjeren koliko će ju to i ako bolno sjetiti, a ono isto iskreno obradovati. Ali sada nalazeći se pred tim sablasno crnim vratima mladi je čovjek istuknuo pogođen nečim neugodnim bolnim, skoro je bio spreman da se povrati natrag naslućujući instiktivno sigurni neki jad — bol, što se za njima krije. Nu njegov povratak bio je sad onemogućen jer se na vratima već pojavila prekrasna djevojka s dubokim crnim očima u čijem se je pogledu sliko cijelo more bola. I taj pogled upitno se uzdigao prama Luki — koji je zatečen novim neočekivanim susretom izgovorio svoje ime i prezime Marti, kćari pokojnog kapetana, koja je tu pred njim stajala. Kada je Marta čula izgovoreno ime, nekud življe, nu s primljetljivim drhtajem u glasu za odgovor je rekla: — oh, tako se zvao najmiliji prijatelj mog pokojnog tate.

Pa ja sam njegov sin — odgovorio je Luka, još uvjek smeten, nastojeći da ne bude to opaženo.

Htjeo je da zapita za gospođu, kad li mu se na usnama zaustavi upit da on stade od čuda ko skamenjen. Na vrh stepenica, koje su pred njim stajale, a koje su vodile u gornji sprat kamo ga je Marta upravo htjela po-

GRADSKE VIJESTI

Radovi na gimnaziji otpočeli

U utorak je Kraljevska banska uprava predala izgradnju gimnazije poduzetniku ing. g. Marinu Beziću. Za ovu predaju došao je iz Splita i banski arhitekta g. Barač koji je zajedno sa poduzetnikom postavio glavne točke za izradu temelja.

Tako ćemo najzad dobiti higijensku i modernu gimnaziju poslije tolikog čekanja i tolikih muka. Ako se sa radovima ne bude prekidalo, već iduće godine trebala bi gimnazija da bude dovršena. Nadajmo se da će tako biti.

U FOND SOKOLSKOG DRUŠTVA DAROVAŠE: da počasti uspomenu blagopok. *Anke Tikulin:* Justo Dellagiovanna din. 20, Josip Delfin i Ivan Močić viši uznički nadziratelj po din. 10. Da počasti uspomenu blagopok. *Vere Baranović:* Pavao Kovačev 20 din., Ivan Močić viši uznički nadz. 10 din. Da počasti uspomenu blagopok. *Ljubice Krstanović:* Justo Dellagiovanna i Ivan Močić viši uz. nadz. po dinara 20., Milović Dominik din. 10., Nikola Zlatan din. 30., Kreše i Tona Grubišić din. 30.

Uprava harno zahvaljuje.

PRETSJEDNIK Dr OSKAR TARTAGLIA saziva sjednicu akcionog odbora Jugoslovenske Narodne Stranke — Borbaši — za primorsku banovinu u Splitu. Sjednica će se održati u Splitu, u prostorijama restauracije hotela „Jadran“ vis-a vis Klamfera u ponedjeljak 26 ov. mj. u 9 sati prije podne sa slijedećim dnevnim redom:

1) Izvještaj pretsjednika o političkom položaju.

2) Pripreme za veliki zbor Borbaša koji će se održati u Beogradu 15 septembra ove godine, te donešenje odluke o posebnom izletu u Beograd i na Oplenac.

3) Rad i agitacije u narodu.

4) Rekonstrukcija akcionog odbora.

5) Eventualija.

VJENČANJE. U subotu 17 ov. mj. vjenčala se gđica Vinka Grubišić, kćerka banskog vijećnika gosp. Frane Grubišića, sa gosp. Dinkom Begointen. poručnikom mornarice iz Splita. Čestitamo.

širite »TRIBUNU«

Promet putnika željeznicom u Šibeniku razvija se isključivo kompozicijama teretnih vlakova

Već se i ranije pisalo i isticala potreba ponovnog uvođenja ukinutog brzog večernjeg vlaka iz Šibenika. Na predstavke koje su po tom pitanju bile upućene nadležnima odgovoreno je negativno, t. j. da je potrebno dà općina garantira minimum putnika. Treba konstatovati da **Šibenik nema ni jedan putnički vlak već da se samo na teretne kompozicije od dvadesetak vagona drva, uglja, bauxita itd. redovito prikače 1—2 putnička vagona i to je sve.** Prema svojoj veličini i svom značaju Šibenik zaslužuje i potrebno mu je da ima **bar** jedan čisto putnički vlak, jer toliko se bar može njemu priuštiti kada se drugima daje daleko više. Da u željezničkom saobraćaju Šibenik daje dosta državi, najbolje pokazuje činjenica da u njega stiže dnevno prosječno 100 teretnih vagona, dok u Split stiže prosječno svega 50. Tako je na pr. prošle subote stiglo preko 200 vagona, što nije mali broj. Pa kada je toliko veliki broj tih teretnih vlakova, *zar se onda ne može imati i jedan jedini osobni, kad je isti dosta potreban Šibeniku.*

Sporost saobraćaja od Perkovića do Šibenika je dosta upadljiva i velika. Prvo zato što je kompozicija uvijek puna teretnih vagona, a drugo i najviše zato, što mašina šibenskog vlaka razmješta vagone na Perkoviću pa tek onda vozi za Šibenik. Zar se ovo nebi moglo otkloniti na taj način da u Perkoviću bude jedna mala mašina koja bi vršila ovo razmještanje te tako nebi imali dosadno čekanje na Perkoviću i redovito zakašnjavanje vlaka u Šibeniku. Kaže se uz to da je stanica Perković mala za sav promet koji ova ima. To je sigurno i tačno, ali je zato nepravedno da to ide samo na štetu i na račun Šibenika tim prije, što se može bez velikih žrtava otkloniti i nekako jednom Šibenik zadovoljiti onako kako bi bilo dostojno i pravedno.

— — —

Kako smo obavješteni šef stanice Šibenik uputio je molbu kako bi Šibenik za brzi voz dobio Pulmanove vagone I II i III razreda. Šef stanice je do sada pokazao veliku agilnost, samo je šteta da se sa njim malo ili skoro nikako ne redi, tim prije ako se ima u vidu da je željeznica jedna važna stvar jednog grada.

Poslije nalaza leša kod Kaprija

Leš koji je u nedjelju naden kod Kaprija dovezen je u Šibenik, te je nad njim izvršena obdukcija kojom je prigodom ustanovljeno da je smrt nastupila od revolverskog metka koji je ispaljen u lijevu slijepočnicu. P ema svemu izgleda da je pok. Jakšić, kada je parobrod bio u blizini Kaprija, te kada nikoga nije bilo na palubi broda, ispalio metak u čelo te se prevrnuo u more.

U Šibenik je došao čim je bio izvješten njegov rođak ing. g. Rajko Laković iz Velike Kikinde. Prema njegovom pričanju samoubijstvo je izvršeno zbog neizlječive bolesti. Naime pk. Jakšić imao je rak na kičmi i već je par puta operisan od toga. U četvrtak 15 t. mj. bio je na klinici u Zagrebu gdje su mu ljekari nakon pregleda rekli da je ponovna operacija izlišna, jer nebi ništa pomogla, pošto je bolest bila u vrlo teškom stadiumu. Pok. Jakšić, koji je već i ranije bio jako deprimiran zbog svoje bolesti, ovim je bio sasvim utučen jer mu je bila ubijena svaka nada, te je umjesto da se vrati kući u Veliku Kikindu, sjeo na voz i došao na Sušak gdje je uzeo kartu za parobrod „Ljubljanu“ na kome je izvršio i samoubijstvo. Već iz Zagreba nakon pregleda on je bio rješen na ovaj očajnički korak, jer je već i ranije često puta govorio da će tragično završiti.

Pok. Jakšić sahranjen je na ovdašnjem pravoslavnom groblju, a docnije će biti prenesen u svoje mjesto rođenja.

x.

SPORT

Tennis

Besplatan tečaj za početnike

Ovdašnji tennis-klub održaće do par dana besplatan petnaestodnevni tečaj za početnike u tenisu. Ovom tečaju je cilj da se ovaj lijepi sport popularizira kod građana a naročito kod omladine. Na tečaju davaće prve upute i upućivaće u igru na bolji igrači i igračice kluba.

Prijave za ovaj tečaj prima tajnik kluba g. Dr. Ivčić i g. J. Dominis, kand. prava.

— —

Tennis-klub Šibenik prijavio se i upisao u savez te će njegovi članovi imati prava nastupa na utakmicama za državno prvenstvo.

Izubijao ga zbog malo smokava

Šantić Ive Nikolin iz Tribunja podnio je prijavu protiv Babuna Zvonimira pok. Šime isto iz Tribunja zato što ga je na dan 17 t. mj. napao izubijao kolcem po rukama i leđima. Prema njegovoj izjavi on je sa svojom ženom Maricom prolazio pored imanja Zvonimirovog i idući otkinuo je par smokava našto je doletio ovaj i pošto ga je oborio na zemlju stao ga je tući sa kolcem.

Okrivljeni se pak brani da je Šantića i njegovu ženu zatekao kako beru njegove smokve, mada im nije on to dozvolio, te da su se svađali ali da ga nije tukao. Iskaze Zvonimirove potvrdili su i neki svjedoci na koje se bio pozvao i Šantić i Babuna. Vodi se istraga da se utvrdi pravo stanje stvari.

PRIGODOM SMRTI BLPK. LJUBICE KRSTANOVIĆ pjevačkom društvu „Srbadija“ darovaše: M. T. din. 100., Vaso Ćok din. 50., Salamon Druter din. 30., Braća Laurić din. 20., Ante Fantulin i Rade Berič din. 10.

PRIMARIUS Dr. NEVEN ČOŠIĆ, specijalista za očne bolesti povratio se sa dopusta, te ponovno ordinira kao i dosada.

PROMJENE U SOKOLU. Na mjesto tajnika društva Šibenik koju je funkciju već dugo pokrivao g. Dr. Ante Dunkić sadašnji činovnik Prim. ban. tu dužnost je preuzeo g. prof. Oskar Marčić.

---

vesti, pojavila se starija gospođa obučena u svečanu haljinu s velikim brojem raznobojnih prekrasnih ogrlica oko vrata.

Pogledala je u vestibul kao da pogledom traži nekog, koga je očekivala, pa još prije nego je Luka mogao izgovoriti pozdrav, još prije nego mu je Marta mogla išta razjasniti, poletjela je ona divljim krikom prigušene želje k mladom čovjeku:

Nikola, ljubljeni moj mužu, ti si ipak i napokon tu i pri tom je željno ljubila oči usne Luki, koji je tako nenadano saleđen nastojao, da se oslobodi — zagrljaja jedne luđakinje. Dok je Marta uzdrhtala od stida bola i žalosti odalečivala nesretnu majku, Luka je bezpomoćno stajao, a njegove su usne instiktivno izgovorile — oh jadnica! Na te riječi luđakinja ko da se prenula iz sna; sama se odalečila od mladića i pogledala ga beskrajno tužnim izrazom: „Ne nijesam jadna, dok si ti tu i pri tom je bila uvjerena, da u odori tog pomorskog časnika vidi muža, kojeg je ona toliko beskrajno volila — a kojeg i sada nakon njegove smrti, još uvjek svojim potamnjenim umom očekuje.

Nu gdje je ogrlica ona koju si mi za ovaj povratak obećao? Nastavila je dalje. Gledaj sve su ovdje. I pri tom pokaže na mnogo ogrlica, koje su joj o vratu visile. Bilo ih je raznovrsnih, zlatnih, bisernih, briljantnih u plavim, bijelim, crnim, zelenim bojama. — Sve darovi njenog pokojnog muža, koje ona, nakon što joj je bol um zamračio nije više s vrata skidala. A sada ih je prstima prebirala i nesuvislo nizala imena svakoj — a svaka je nosila po jednu dragu uspomenu. Volila ih je silno, to je bila njena strast, imala ih je čitavu zbirku — pa je i sada očekivala zadnju najljepšu, kako joj je obećao. No mladić je stao nijem nesposoban, dà nađe riječi za tako velik bol.

Sad je njemu bila tek riješena zagonetka crnih sàblasnih vrata. — Kad je nesretna žena saznala za smrt ljubljenog muža za nju je cio svijet bio samo crni ponor tuge.

U svojoj žalosti nije mogla da misli da postoji druga boja osim boje tuge i bola — pa je počela da istom crni kuću, njihovu lijepu kuću, u kojoj je bilo toliko nezaboravnih uspomena njihove ljubavi. —

Nu prije nego se njen nàlog do kraja izvršio nesretna žena sènulà je umom. Ni njena jetinica Marta ni njene utješljive riječi nijesu bile jake da smanjuju njenu tugu.

Bol je bila jača nego ona sama. — Jaka ko i njena ljubav! Njezin um nije mogao da zàdrži misao da njega više nema — ne on se od te misli pomračio i u svome mraku očekivao Nikolu ljubljenoga muža.

Pa eto, sada je došao! Mislila je nesretnica — a neće da me ogrli, da mi priđe. Odalečila se od mladića prebijena prevarenom nadom, nu netom se odmakla upravila mu je jedan pogled, koji je bio pun prekora i jada, a njene su blijede usne izgovorile nekim dalekim stranim glasom: Ti me dakle ne voliš više, zalud sam te dakle, tako dugo s' željom očekivala — sve je dakle prevara i ti i ove tvoje ogrlice, koje me sada samo stežu mržnjom?!

Pri tom naglo raskida mnoge nizove bisera i zlata pojuri k vratima, ali najednom to se jadno tijelo zaljulja — pa prije nego su zaprepašteni mladić i jadna Marta mogli da joj pomognu sruši se na studene ploče vestibula — mrtva, a oko nje se razasula sjajna zrna, zrna dragog kamenja i bisera — sjajni ostatci još sjajnije ljubavi, koja ih je za života na njen lijepi vrat nizala.

— Neris —

Traži se 2 prazne sobe s pećima u gradu u poslovne svrhe, od 1. IX. Adrese ostaviti u upravi lista.

Kotla *rakijska* sistema „Deroy“. — Prodaju se tri komada.

Službeni Glasnik

UDRUZENJA TRGOVACA

za srezove Sibenik i Biograd n/m

Br. 1076.

Časti se obavjestiti svu zainteresiranu gg. svoje članove, da se prema oglasu Zanatsko—Trgovačke škole u Šibeniku dnevno od 4—5 sati poslije podne, a zadnji dan upisa je 31 augusta t. god. Poslodavac je dužan da lično dovede svoga učenika u školu i da ispuni prijavni list, biljegovan sa din. 5,— državne takse za upis i da podnese sve potrebite dokumente t. j. 1) Krsni list; 2) Svjedočanstvo o posljednjem školovanju; 3) Ugovor o danu stupanja na rad i 4) Liječničko uvjerenje o fizičkoj sposobnosti učenika, koje izdaju gg. liječnici Okružnog ureda za osiguranje radnika prema zakonu o radnjama bezplatno. Pri upisu dužan je svaki poslodavac donijeti Din 30.— za potrebe škole, koja se za redovan rad otvara 1. septembra o. g. Pripravni ispiti počimlju 29 i 30 augusta o. g. a uprava spomenute škole prijaviti će nadležnoj vlasti sve one poslodavce, koji ne upišu svoje učenike u školu, na kazneni postupak s obzirom na propise §§. 398, 399, 402 i 406 zakona o radnjama.

Kiša nad Šibenikom i okolicom

Juče je nad Šibenikom i okolicom poslje dužeg vremena padala obilna kiša koja je dobro došla ovim krajevima koji su već dugo vremena nijesu imali. Ova je kiša naročito dobra za grožđe, dok će smokvama vjerovatno malo naškoditi.

Objava

1) o rasporedu ispita na Drž. realnoj gimnaziji u Šibeniku u augustu o. g.

Popravni ispiti (razredni) redovitih i privatnih učenika održaće se *pismeno* u ponedjeljak 26 VIII u 8 sati ujutro, a *usmeno* istoga dana i sata za sva odjeljenja I, II i IIIa razreda, dok za ostale razrede u 3 sata poslje podne istog dana.

Popravni niži i viši tečajni ispit održaće se pismeno u utorak 27 VIII u 8 sati ujutro; usmeni niži tečajni ispit obaviće se u srijedu 28 VIII, a usmeni viši tečajni ispit u četvrtak 29 VIII u 8 sati ujutro.

Naknadni prijemni ispit izvršiće se u petak 30 VIII u 8 sati ujutro.

2) o rasporedu upisa u realna i klasična odjeljenja Drž. realne gimnazije u Šibeniku.

1 septembra o. g. upisivaće se učenici VIII, VII i VI razreda.

2 septembra učenici V i IV r.

3 septembra učenici III i II r.

4 septembra učenici I r.

5 septembra učenici koji s opravdanih razloga nisu mogli da se upišu u gore odredjene dane.

Svaki učenik treba da pri upisu prikaže zadnje godišnje svjedočanstvo i poresko uvjerenje, a krštenicu samo učenik I, V i VII razreda kao i onaj koji dolazi sa drugih škola.

Direktor: *Marko Triva.*

Prodaje se veliki vinski **turan** (preša) željezni u dobrom stanju. Obratiti se na Mate Nazor p. Mate pošta Dugirat.

Prodaje se razno pokućtvo uz povoljne cijene.

Unajmljuje se soba, kuhinja i teraca s prvim septembra. Obratiti se na Uredništvo.

Cooperativa »Garibaldi« i naši pomorci—članovi

Izgleda, da će već jednom, nakon 10 i više godina, ipak doći do isplate uloga, koje su svojevremeno, dok su bili uposleni na italijanskim parabrodima uplatili naši pomorci Cooperative Garibaldi u Genovi. Ova je stvar već više puta dolazila na površinu i izgledalo je uvjek da će se sretno riješiti. Ali kako bi se na jednom čulo nešto o tome, tako bi brzo i palo u zaborav.

Žalosno, ali istinito, da se kod nas za ovo nije nikada nitko ozbiljno zauzeo. Bilo je do duše nekoliko „pokušaja", te se čak sakupljalo, od članova C. G. u Silbi neki put po 5, a neki i po 10 din. (za pokriće „troškova"!) ali da je netko nešto ozbiljnije poduzeo, nije!

Svojevremeno (u prvoj polovici 1930 godine) je i Ekspozitura Javne Burze Rada u Sušaku, preko Lučkog zastupništva u Silbi, poslala članovima C. G. u Silbi neke punomoći, koje su potpisali i preko Lučkog zastupništva vratili Burzi Rada, putem koje se je imala izvršiti isplata uloga. Tom je prilikom Burza Rada, izvjestila članove C. G. da će se isplata uloga, prema sporazumu sa italijanskom vladom, izvršiti tako, da će član za uplaćenih litara 100 dobiti 37.50 lira. Izgledalo je i ovaj put da je isplata već gotova stvar, ali se nažalost do danas nezna o tome ništa i ako je prošlo punih 5 godina. Neki su članovi C. G. iz Silbe čak poslali na Sušak i svoje knjižnice, u kojima im je bila potvrđena uplata, ali i njih je kako izgleda stigla ista sudbina.

Zadnje su vrijeme neki naši listovi pozvali članove C. G. da pošalju najbližoj italijanskoj lučkoj vlasti potvrde uplate u svrhu isplate uloga. Italijanske vlasti javile su također svom korespodentu u Silbi, da izvjesti članove C. G. da pošalju svoje potrebe radi isplate uloga.

Ali baš sada, kada izgleda da bi moglo doći do isplate, dolazi ono najgore. Veći dio članova C. G. u Silbi ne posjeduje potvrde o uplaćenim ulozima. Nekima se iste nalaze na Sušaku (čekaju uskrsnuće!), nekima u Genovi, a neki su pak ostali bez, šaljuć ih pojedincima u nadi da će tako prije doći do isplate.

Po ovima se jasno razabire, da su pojedinci, na svoju muku poduzimali kojesta i doveli ljude do toga, da sada kada bi eventualno moglo doći do isplate, ostanu bez dokaza da su uplatili ulog i tako otešćaju ili onemogućuje isplatu.

Budući lijepi broj naših pomoraca ima svoje uloge u C. G. (Sibenjani, Ižani, Zlarinjani, Prečani it.d.), to bi bilo dobro, da se sada, kada izgleda da je stvar došla u završnu fazu, naše vlasti, zauzmu i pospješe isplatu, kako bi naši pomorci došli napokon do svojih uloga, koji bi, bez sumlje, većini njih vrlo dobro došli — za ove crne zimske dane.

T. K.

O razvitku Silbe

Napredak koji Silba pokazuje u turizmu, ispunjava nade onih koji poduzeše sve oko osnutka i prosperiteta UZUTa (kratica za „Udruženje za unapređenje turizma) da učinjeni napori nisu uzalud učinjeni. Da je UZUT faktično doprinjeo sve većoj posjeti stranaca u Silbi, to je svakom poznavaocu naših prilika jasno. Jer i ako je djelovanje UZUTa još u povojima, ipak učinjeno je, uzevši u obzir sve neprilike, prilično dosta. Nastoji se i već se nešto uredilo kupalište, putevi itd. Ali jedan od najljepših rezultata UZUTa jesa stabla, koja već rese Silbu.

Svojevremeno učinjeno je više pokušaja oko sadnje stabala, ali kod same sadnje se i ostalo. A jer Silba nije ni u sremskim ni banatskim ravnicama, razumljivo je da su svi ti pokušaji ostali bez pozitivnog rezultata. Tek pojavom UZUTa počelo se posvećivati sadnji stabala više pažnje i iste se uz velike napore njegovalo i postiglo rezultate koji daju potstreka za daljni rad.

Padoše u vodu sve primjedbe pesimista (koje u nijednom pokretu ne mogu da tale) da se u Silbi, sa sadnjom stabala neće ništa postići jer teren nije podesan i slično. Pitamo se, kako bi danas Silba izgledala, da se odmah kod prvih pokušaja posvećivala stablima ona njega, koja im je bila potrebna ili naprotiv, da se slušalo one „proroke" koji su proricali neuspjeh rada i ne sadilo ništa?

Ali UZUT, uza sve moguće poteškoće i ako malobrojan članstvom, išao je ravno k cilju, prebrodjujući sve zapreke, pokazujući svojim radom da je dostojan opstanka. Solidarno pripomognut od sveg članstva, kao i od nekih stranaca, koji pokazuju malo više smisla za napredak Silbe nego njeni vlastiti sinovi, UZUT je uspio da se afirmira.

Dvije se neželjene činjenice opažaju kod sveg ovog pokreta, kojeg bi bio dužan svaki silbenjanin da pomaže. Veliki dio silbenjana, a pogotovo naše inteligencije, ne pokazuju dovoljan, zapravo nikakav smisao za bilo kakav boljitak svog rodnog mjesta. Razlog bi mogao biti: ili čekaju rezultate, pak da onda stupe pokretu, bojeći se ne angažirati u eventualne neuspjehe rada, (što bi bilo kad bi svi mi tako mislili?) ili uopće im nije stalo da se Silba što pomogne. Mišljenja smo da je UZUT pokazao već takve rezultate da bi se u njegovom kolu morali naći svi svjesni silbenjani, boraveći doma ili vani i time doprinjeli svoj obol za napredak svog zavičaja i zadužiti se kod pokolenja koja dolaze.

Druga je pojava novijeg datuma. Politička zatrovanost, kojoj kod nas prije nije bilo mjesta, zauzela je sada velike razmjere. Da to ne koristi ciljevima UZUTa, moralo bi biti svakome jasno. A da je UZUT i njegov cilj jedina nada za spas Silbe od potpune ekonomske propasti i to je jasno. Ne može se nikome nametati politička uvjerenja, no držim da mi neće niko zamjeriti na savjetu: „Kad se radi o napretku Silbe, ostavimo politiku po strani, uhvatimo se u zajedničko kolo i upregnimo sve sile da Silbu dovedemo na onaj stepen, na koji ju možemo faktično dovesti. Doba je već da sami uvidimo koliko možemo Silbi koristili, a ne da nas stranci o tome uče".

Gr.

Zanimljivost

Prevare sa pošiljkama dragulja

Pred sudom u Kornojburgu u Austriji započeo je proces protiv poštanskog pretstojnika Josefa Remera i varšavskih trgovaca draguljima Maksa, Brinera i Morica Krakovskog iz Varsave, nastanjenog u Amsterdamu. Oni su optuženi, da su prevarili jednog holandijsko osiguravajuće društvo za 100.000 hol. forinti (oko 4,000.000 dinara). Vršili su svoje prevare na osobito rafiniran način. Poslali bi iz Amsterdama pošiljku dragulja, te je osigurali na veliku svotu. Pošiljka bi putem nestala, i oni bi podigli osiguraninu, ali dragulji bi se kasnije opet našli u skrovištu ovih varalica. Poslije toga bi igra počela iznova. U tu su svrhu dakako trebali pouzdanu osobu na samoj pošti, a ta se našla u osobi spomenutog poštanskog pretstojnika u Kornojburgu, Josefa Remera. Raznim trikovima i obećavanjima smotali su Remera tako, da je on konačno bio posve u njihovoj vlasti.

Oglas licitacije

Kod Banovinske bolnice u Šibeniku održat će se dana 12 septembra 1935 godine u 11 sati prije podne p r v a ofertalna licitacija za nabavku mesa, kruha, mlijeka i ostalih živežnih namirnica, a za vrijeme od 1 oktobra 1935 do 31 marta 1936 godine. Istoga dana održaće se licitacija za nabavku peradi i kokošijih jaja, povrća i voća, a za vrijeme od 1 oktobra do 31 decembra 1935. Zanimanici se mogu za potanje obavijesti obratiti ekonomatu bolnice za vrijeme uredovnih časova".

V. d. upravnika bolnice:
Dr. J. Pasini.

Ljetnim cipelama sniženo cijene
Najbolje nogometne lopte i sve sportske potrebštine. —
Specijalna radio na svih vrsti cipela
Prodajem prvoklasni kuram. — —
ALEKSANDAR ANWEILER
trgovina koža, cipela i sportskih potrebština
ŠIBENIK
Kralja Tomislava 4

Štampa i vlasništvo: Odilk. Graf. Zavod Tisk. E. VITALIANI I SIN — Sibenik. Odgov. urednik: Kamilkar Vitaliani